

Γέρων Ανδρέας Γρηγοριάτης (†1913-1988). **Μέρος Α΄**

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

[askitario_agiou_orous_002](#)

Μετά τα μεσάνυκτα της 8ης Μαΐου 1988 εγκατέλειπεν οριστικά τα εγκόσμια ένας από τους πιο δραστήριους και εναρέτους Πατέρας της Μονής μας, ο γέρων Ανδρέας.

Μόνο τώρα, μετά την εν Χριστώ κοίμησί του, μας είναι δυνατόν, να παρουσιάσουμε μερικές πτυχές από την πεντηκονταετή και πλέον διακονία του στο Μοναστήρι μας, αφ' ενός για να τιμήσουμε τον σεβαστό Γέροντα και αφ' έτέρου να διδαχθούμε κάτι κι εμείς οι νεώτεροι από τον ιδικό του αγώνα.

Γεννήθηκε στο χωριό Κρυονέριο (πρώην Κουτουλίστια) της Ναυπακτίας το 1913.

Οι γονείς του, Γεώργιος και Αγαθή απέκτησαν ως δώρα από τον Θεό δύο παιδιά, τον Ιωάννη και την Μαρία. Επειδή έτυχον μιας σπανίας πνευματικής παιδείας, ακολούθησαν και τα δύο αργότερα τον δρόμο του Θεού, γενόμενοι μοναχοί. Το κορίτσι ονόματι Μαρία εκάρη μοναχή σε γειτονικό μοναστήρι της πατρίδος της με το όνομα Θεοδούλη.

Το 1922 η οικογένεια αυτή μεταφέρθηκε στο χωριό Δρέπανο Πατρών για μια καλλίτερη ζωή. Εκεί είχαν ένα κτήμα, το οποίο καλλιεργούσαν και εμπορεύοντο για τα προς το ζην.

Ο νεαρός τότε Ιωάννης, μετά την φοίτησι στο δημοτικό σχολείο, συνέχισε τις σπουδές του στο τότε σχολαρχείο (σημερινό γυμνάσιο) και κατόπιν με την άδεια των γονέων του επήγε στην Πάτρα να μάθη κάποια τέχνη. Έμαθε την ραπτική. Εκεί εκκλησιαζόταν στον ναό της Αγίας Αικατερίνης και παρακολουθούσε τα κηρύγματα του μακαριστού οσίου πατρός Γερβασίου.

Ο νεαρός Ιωάννης διαποτισμένος από το μέλι των διδαχών του αγίου Γέροντος Γερβασίου, δέχθηκε την κλήσι από τον Θεό για μια εξ ολοκλήρου αφιέρωσι στον χρηστό ζυγό του Κυρίου. Έτσι στην ηλικία των 22 ετών εγκατέλειψε τον κόσμο. Μεταμέσα εκείνης της εποχής έφθασε στην Θεσσαλονίκη.

Από εκεί ξεκίνησε με τα πόδια για το Άγιον Όρος. Οι ταλαιπωρίες του, τις οποίες μας εδιηγείτο δεν περιγράφονται. Μέσα από δάση, κοιλάδες, χωρίς ενίοτε νερό και

φαγητό, κινδυνεύοντας από κακοποιά στοιχεία έφθασε σ ένα σταυροδρόμι. Δεν ήξερε ποιό δρόμο να πάρη. Γονάτισε και προσευχήθηκε. Μία φωνή άκουσε και τον πληροφόρησε να πάρη το δεξιό μονοπάτι και θα φθάση στο χωριό Σταυρός Χαλκιδικής.

Με το ξυλοκάραβο της εποχής εκείνης έφθασε στην Δάφνη, λιμάνι του Όρους. Από εκεί κατευθύνθηκε προς νότο και ήλθε με άλλο πλοiάριο στην Νέα Σκήτη. Τον περίμεναν ειδοποιημένοι από πριν οι μοναχοί του Κελλίου των Κυριλλαίων. Δεν έμεινε όμως μαζί τους, παρά μόνο 15 ημέρες.

Επειδή ζούσαν εκεί πολλοί Αδελφοί, λόγω ελλείψεως χώρου, με την ευλογία τους επήγε στην Σκήτη των Καυσοκαλυβίων. Τότε ζούσε εκεί ανάμεσα σ άλλους ασκητές και ο παπά-Δαμιανός, άριστος Πνευματικός και αγωνιστής της νοεράς προσευχής.

Παλαιότερα είχε χρηματίσει και ηγούμενος της ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας. Στον Γέροντα αυτόν δοκιμάσθηκε ο νεαρός Ιωάννης και δέχθηκε να γίνη ρασοφόρος μοναχός, μετά από διάστημα μερικών μηνών. Ωνομάσθηκε Ιγνάτιος μοναχός. Επειδή όμως ήτο ασθενικής

κράσεως, τον συμβούλευσε ο Γέροντας π. Δαμιανός να μετοικήση σε κάποιο κοινόβιο μοναστήρι, όπου θα εύρη ολιγώτερη άσκησι, αλλά καλλίτερη διαμονή.

Πράγματι το 1936 ήλθε στην Μονή Γρηγορίου. Ηγούμενος τότε ήτο ο μακάριος Γέροντας παπά Αθανάσιος. Ζήτησε την ευλογία του να παραδώση τον εαυτό του στα χέρια του για την σωτηρία της ψυχής του.

Ο πράος παπά Αθανάσιος τον δέχθηκε στην συνοδία της Αδελφότητός του και μετά από ένα χρόνο τον εκούρευσε μοναχό ονομάζοντάς τον Ανδρέα.

Από τότε ο μοναχός Ανδρέας επιδόθηκε στην υπακοή και την άσκησι. Από την νεαρά του ηλικία δέχθηκε τις ευεργετικές για την ψυχή του συμβουλές του αγίου Γεροντός του και ανέβηκε σταθερά την κλίμακα των αρετών. Όπως μου έλεγε ο ίδιος διακονούσε στα νειάτα του σε πέντε διακονήματα με πρωταρχικό το διακόνημα του ράπτη.

Παράλληλα δεν απουσίαζε από τις εκκλησιαστικές Ακολουθίες. Όλα τα έργα του τα εξέταζε με γνώμονα τι απάντησι θα δώση στο τελευταίο λεπτό της ζωής του στον Δικαιοκρίτη Θεό. Ήτο απελπισμένος για τα έργα του κι εστήριζε την σωτηρία του μόνο στο εκχυθέν επί του Σταυρού Αίμα του Φιλανθρώπου Χριστού μας.

Το 1974 η παλαιά Αδελφότης της Μονής αριθμούσε μόλις 17 άτομα. Την ημέρα της

ταφής του προηγούμενου Γέροντος Βησσαρίωνος, ανήμερα της εορτής του Προφήτου Ηλίου με το νέο Ημερολόγιο, ο νεαρός Γέροντας π. Γεώργιος με την μικρή συνοδία του αποτελούμενη τότε από έξι Αδελφούς ευρισκόταν στην Ουρανούπολι. Ήτο η ημέρα επιστρατεύσεως, λόγω της επιθέσεως των Τούρκων στην Μεγαλόνησο Κύπρο μας.

Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου

Άγιον Όρος Άθω

2005

Επιμέλεια κειμένου Αναβάσεις

Το κείμενο προέρχεται από τα αρχεία του πατρός Δαμασκηνού Γρηγοριάτου, τον οποίον και ευχαριστούμε θερμά για την παραχώρηση των αρχείων, όπως επίσης ευχαριστούμε και τον γέροντα της Μονής Οσίου Γρηγορίου πατέρα Γεώργιο Καψάνη για την ευλογία και την άδεια δημοσίευσης.

Πηγή: anavaseis.blogspot.gr